

Menswording Venus ontmoet Jupiter in Vissen

Zelfs als men 's nachts zelden naar de sterren kijkt, is het waarschijnlijk weinigen ontgaan dat de twee heldere sterren in het westen na zonsondergang steeds dichterbij elkaar komen. Het zijn Venus (dichter bij de horizon) en Jupiter. Ze zijn nu te zien, zelfs als de oranje gloed van de zonsondergang blijft hangen en de donkere blauwen net de hemel beginnen te bevolken. Afgelopen maandag 20 februari was het nieuwe maan in de Waterman-sterren. In de daaropvolgende dagen, Vastenavond en Aswoensdag, schepte de maansikkel Venus en Jupiter op, terwijl zij de Vissen binnenging. Rudolf Steiner spreekt over deze maansikkel die we elke maand vlak na nieuwe maan zien in verband met de Graal en de Zon-Geest:

...de Graalsnaam is te vinden via het stellaire schrift, niet de Graal zelf. Ik heb erop gewezen dat in de goudglanzende sikkel van de maan - zoals iedere waarnemer van dichtbij kan zien - het donkere deel van de maan tevoorschijn komt en als het ware is afgescheiden van de heldere sikkel; en daar, in occult schrift, is de naam van Parsifal te vinden.

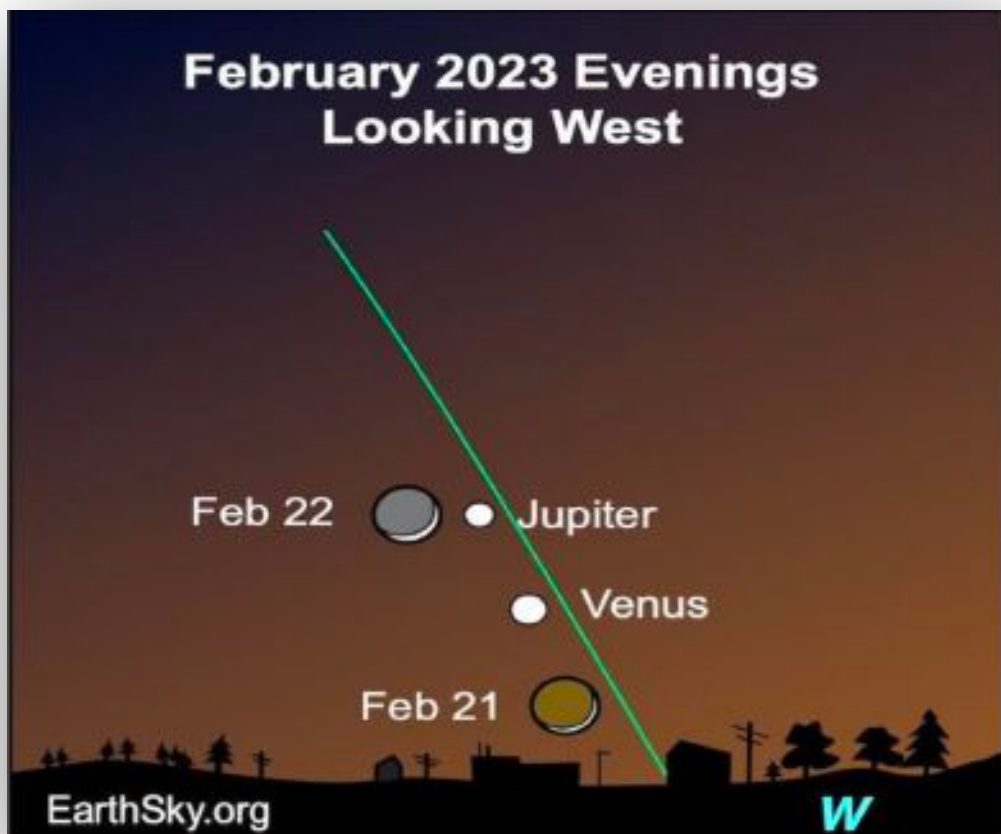
De goudglanzende sikkel wordt zichtbaar doordat de fysieke stralen van de zon op de maan vallen. Het verlichte deel van de maan schittert als het goudglanzende schaal. Daarbinnen rust de donkere hostie: fysiek is dit het donkere deel dat niet door de zonnestrallen wordt bereikt; geestelijk is er iets anders. Wanneer de zonnestrallen op een deel van de maan vallen en in stralend licht worden weerkaatst, gaat er toch iets door de fysieke materie heen. Dit iets is het geestelijke element dat in de zonnestrallen leeft. De geestelijke krachten van de zon worden niet tegengehouden en gereflecteerd, zoals de fysieke kracht van de zon; zij gaan erdoorheen; en omdat de fysieke krachten van de maan er weerstand aan bieden, is wat wij in de gouden schaal zien fonkelen, in feite de geestelijke krachten van de zon. We kunnen dus zeggen: In het donkere deel van de maan kijken we naar de geestelijke krachten van de zon. In het goudglanzende deel, de schaal, zien we de fysieke kracht van de zon weerspiegeld. De Geest van de zon verblijft in de schaal van de fysieke zonnekrachten. Zo rust in waarheid de Geest van de zon in de schaal van de maan. En als wij nu terugdenken aan alles wat wij ooit hebben gezegd over deze zon-geest in relatie tot de Christus, dan wordt in wat de maan fysiek doet een belangrijk symbool zichtbaar. Omdat de maan de zonnestrallen weerkaatst en zo de goudglanzende schaal tot stand brengt, verschijnt zij voor ons als de drager van de Zonnegeest, want de Zonnegeest verschijnt in de schaal van de maan in de vorm van de ouwelachtige schijf.

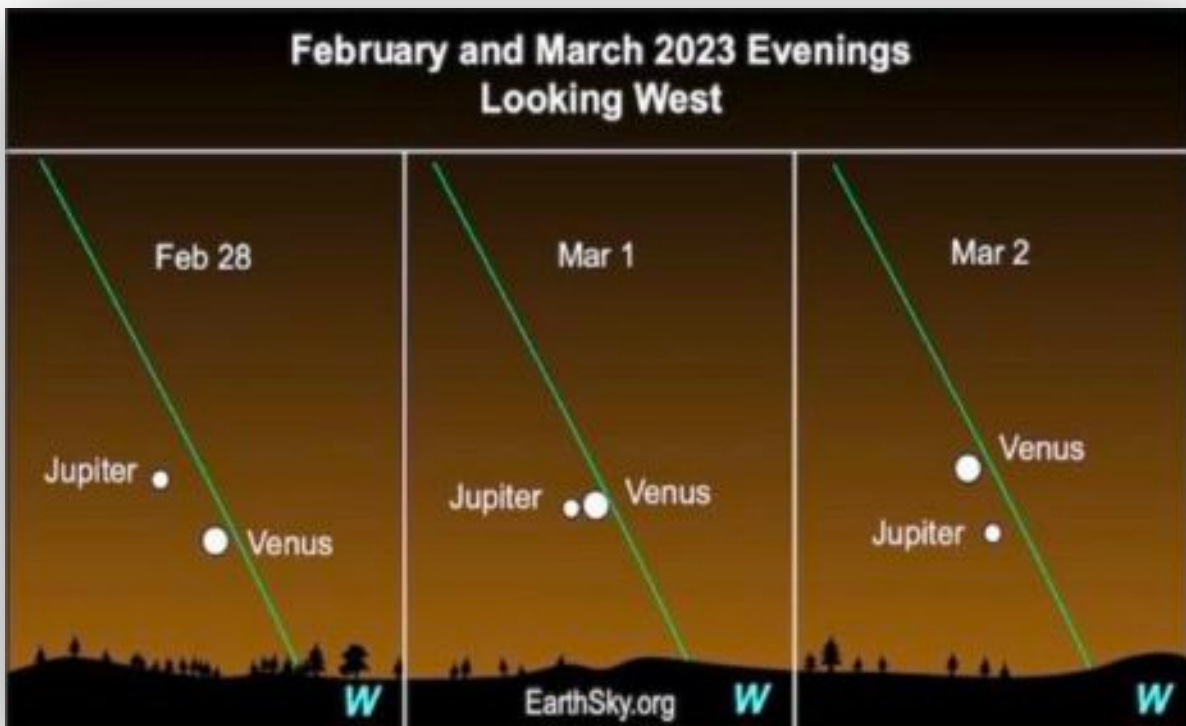
CHRISTUS EN DE SPIRITUELE WERELD - DE ZOEK NAAR DE HEILIGE GRAIL, GA 149, 2 januari 1914, Leipzig.

U herinnert zich wellicht uit het vorige artikel; de afsluiting van de maancyclus van de Heilige Nachten ons tot de volgende cyclus met de nieuwe maan op 21 januari in de sterren van Steenbok zou brengen. Toen schiep de maansikkel Venus en Saturnus op, die in Steenbok dicht bij conjunctie stonden. Zowel nu als in januari was Venus een avondster. Zij verscheen voor het eerst als avondster na zonsondergang in december 2022 en zal de hele lente zichtbaar blijven aan de avondhemel. Begin juni zal zij het verst van de zon verwijderd zijn, tot wat men de grootste elongatie (afstand) noemt. Dan zal zij, haar relatie met de zon missen, retrograde draaien en terugkeren in het licht van de zonsondergang, om uiteindelijk in het zonlicht te verdwijnen als zij tussen de aarde en de zon door naar een inferieure conjunctie met de zon (direct tussen aarde en zon) beweegt op 14 augustus 2023.

Na deze Graal-maansikkel die Venus en vervolgens Jupiter opneemt, komen de twee in conjunctie op 1 maart in de sterren van Vissen.

Dit op zich kan ons inspireren tot onze toekomstige idealen. Maar het plaatje is nog niet compleet, want deze samenstand van Venus en Jupiter vindt plaats in lijn met de ster Alpheratz, die, hoewel dat op de afbeelding hieronder niet te zien is, die ene ster is die zowel Andromeda als Pegasus delen. Op sommige sterrenkaarten en volgens de afbeeldingen van Willi Sucher is Alpheratz zelfs de ster die het voorhoofd (derde oog?) van Andromeda markeert, evenals de punt van de vleugel van Pegasus die uit het hoofd van Andromeda oprijst. Zij is net door Perseus gered van het zeemonster. Het is duidelijk dat Alpheratz een speciale oproep bevat voor de toekomstige evolutie van de mensheid naar het nieuwe gevleugelde denken, het levende of etherische denken, dat voortkomt uit de getransformeerde ziel (Andromeda). Kijk goed naar de afbeelding hieronder van de hemel op 1 maart 2023. Dit is wat er werkelijk aan de hemel staat als we na zonsondergang naar het westen kijken. We zien alleen de heldere Jupiter en Venus, en misschien, als we goed weten, de

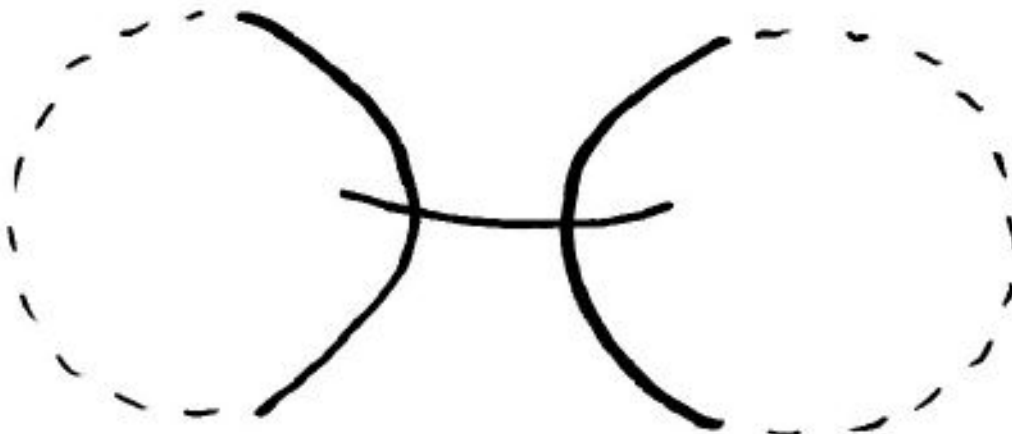

sterren van Vissen en Pegasus (het Grote Vierkant) en Andromeda. Wat kan men waarnemen en leren van deze foto?

We zien Venus en Jupiter bijna als één ster langs het gele lijn van de ecliptica, de baan van de dierenriem. Op 28 februari staan ze nog maar ongeveer 2 graden uit elkaar en op 1 maart staan ze nog maar 30 minuten (een halve graad) uit elkaar, zodat ze bijna samen lijken te komen. Als je vanaf Venus en Jupiter recht omhoog gaat, zie je Alpheratz tussen Andromeda en Pegasus in deze specifieke voorstelling. Venus en Jupiter staan precies in de zuidelijke van de twee vissen in Vissen, diegene naar Waterman zwemt naar onze toekomst. Waterman die men het kosmische levende water kan zien uitgieten over de zon die nu in Waterman staat en onder het equatoriale vlak van de aarde. Het snijpunt van de blauwe lijn (vlak van de evenaar) en de gele lijn (eclipticavlak) is het Vernal Punt, het Lente Equinox punt. Dat snijpunt beweegt, als gevolg van de precessie van de equinox, langzaam van Vissen (ons huidige tijdperk) naar Waterman, en markeert het begin van het volgende tijdperk, het astronomische 6e tijdperk. Er is een onderscheid tussen het astronomische tijdperk en het culturele tijdperk, maar daar kan hier niet op worden ingegaan. Men kan op de afbeelding zien hoe de zon dit punt één graad per dag nadert om er op 21 maart te arriveren.

Alleen al het beschouwen van deze foto als een levende verbeelding van verschillende planetaire en sterrenintelligenties die met elkaar communiceren, zou voor ons een inspiratiebron kunnen zijn om naartoe te streven. De sterren staan daar in stilte te wachten tot wij ons bewust worden van wat zij voor de mensheid inhouden. Het werk van de astrofisie is om dat begrip te helpen bevorderen, zodat wij in de aardse activiteit kunnen brengen wat zij voor ons inhouden. Als wij ons bewustzijn niet tot hen verhogen via de Christusactiviteit in ons, dan zullen de anti-evolutionaire krachten die actief zijn in het materialisme de overhand krijgen.

Vissen is het archetype voor onze tijd dat we vanuit vele invalshoeken kunnen benaderen. De sterrenbeelden boven en onder Vissen versterken de diepte van deze verbeelding. Boven rijst Pegasus op uit Andromeda, wijzend op ons toekomstig gevleugeld bewustzijn. Beneden probeert Cetus, het monster uit de diepe zee van de onbewuste krachten uit het verleden, Andromeda te verslinden. De twee vissen zwemmen in een tegenovergestelde richting, de ene naar de Ram, de tijd van het egoïsme en het intellectuele denken ontwikkeld uit de Griekse en Romeinse tijd, een noodzakelijk maar beperkt denken; de andere vis zwemt naar Waterman, de wateren van het leven en het levende denken van een nieuw tijdperk. Ons Vissentijdperk is de tussenliggende tijd, waarin het ego volledig tot wasdom komt in zijn capaciteiten in het fysieke lichaam via de bewustzijnsziel, uitkomend uit de intellectuele ziel naar de geestelijke ziel. Rudolf Steiner beschreef dit Vissentijdperk ooit als de tijd waarin de mensheid op eigen benen leert staan. Vissen is verbonden met de handen en voeten en dus met de wil, waardoor wij de aarde kunnen transformeren of vernietigen. In deze tijd van vrijheid ligt het in onze handen om ons van de goden af te keren of ons met hen te verenigen. In de twee vissen zien we ook een beeld van dualiteit, zelfs polariteiten, waarin we leven in deze tijd van keuzes en beslissingen. We staan altijd in het spanningsveld tussen de twee. Zelfs het symbool voor de Vissen is er een van twee sferen of werelden, samengevoegd, zoals het touw of lint dat de twee vissen in de hemel verbindt.

Vissen is het sterrenbeeld dat de as markeert van de horizontale balk van ons grote kosmische kruis van zonnewendes en nachteveningen. Net zoals Tweelingen en Boogschutter (ook sterrenbeelden van dualiteit) de verticale balk van deze as vormen. Vissen is waar de zon nu bijna altijd staat met Pasen (tenzij Pasen eind april valt). Het is dus diep verbonden met de Golgotha/Paasimpuls in onze tijd, het offer en het sterven dat leidt tot opstanding.

Het is onze Vissen-taak het offer te begrijpen om de "zij aan zij", "hand in hand", broeder/zusterrelatie met onze aarde, met onze medemensen en met de goddelijke wereld van wezens te ontwikkelen.

Nu voegt Jupiter zich bij Venus hier in Vissen, direct onder de ster Alpheratz. Deze beide planetaire sferen vragen ons de toekomst in te gaan naar onze hogere roeping. Jupiter als de sfeer van de Geesten van Wijsheid, wil de verwezenlijking worden van onze hogere idealen, het ontwaken van het nieuwe levende denken, de grondstenen voor het Nieuwe Jeruzalem. Venus, die sfeer van liefde en reïntegratie met het goddelijke, werd door Christus daden op aarde, de sfeer die de nieuwe Christusmysterieën in de aarde draagt, de basis voor de nieuwe mysterieën uit de ware Ik Ben. Toch kan Venus, het pentagram, het neerwaartse pentagram van Lucifer worden, dat alleen de eigenliefde, het egoïsme dient, zelfs het pentagram dat de zwarte magie dient. De keuze is aan ons in deze tijd van vrijheid.

Zo kan men misschien zien dat een eenvoudige blik omhoog naar de sterren aan de vroege avondhemel tijdens de komende week kan uitgroeien van een gevoel van ontzag en schoonheid voor de twee prachtige heldere sterren tot een immense kosmische verbeelding om onze gemeenschap met de hogere werelden van zijn te inspireren.

We zijn in de vastentijd, een tijd van voorbereiding op Pasen, van herinnering aan het lijden en het offer van Christus bij zijn vleeswording. Het is een tijd waarin we kunnen komen tot een dieper gevoel voor het offer en de dood in ons, die kunnen leiden tot verrijzenis. Gisteren nog gaf een vriend mij een gedicht dat voor mij over deze sterrenconfiguratie spreekt en in het algemeen over ons gevoel voor de sterren. Het is getiteld Night Sky, door Kathleen Rain.

There came such a clear opening of the night sky,
The deep glass of wonders, the dark mind
In unclouded gaze of the abyss
Opened like the expression of a face.
I looked into that clarity where all things are
End and beginning, and saw
My destiny there: "So" I said, "no other
Was possible ever.
This is I. The pattern stands so for ever".

What am I? Bound and unbounded,
A pattern among the stars, a point in motion
Tracing my way. I am my way. It is I.
I travel among the wonders.
Held in that gaze and known
In the eye of the abyss,
"Let it be so", I said,
And my heart laughed with joy
To know the death I must die.

Een glanzende opening in de nachthemel,
Diepe glans van verwondering, de duistere geest.
Een onbelemmerde blik in de afgrond...
Geopend als een gelaatsuitdrukking.
Ik keek in die openheid waar alle dingen einde nog
begin zijn, en zag
Mijn lot is daar: 'Dus' zei ik, 'geen anders bestaan
was mogelijk.
Dit ben ik. Dit eeuwige stramien'.
Wat ik ben? Grenzeloos en gebonden,
een patroon tussen de sterren, een punt in beweging
dat mijn weg volgt.
Ik ben mijn weg. Dit ben ik.
Ik reis tussen de wonderen.
Vastgehouden in die blik en gekend
In het oog van de afgrond,
'Laat het zo zijn', zei ik,
En mijn hart sprong over van vreugde
Om de dood te kennen die ik moet sterven.

Jonathan Hilton
February 27th,
2023 Astrosophy.com